

Bilag I.

UDENRIGSMINISTERIET

København, den 19. januar 1961.

I skrivelse af 15. december 1960 har udvalget udbedt sig besvarelse af følgende spørgsmål i forbindelse med folketingets behandling af forslaget til folketingsbeslutning om ratifikation af den europæiske bosættelseskonvention med tilhørende protokol:

1. Afviger denne konvention på noget område fra den danske lovgivning vedrørende bosættelses- og erhvervsvirksomhed?
2. Der udbedes nærmere oplysning om de forbehold, Danmark har taget, og om, hvorledes Danmarks stilling er til bestemmelserne i artikel 12.
3. Hvorledes er konventionens forhold til EFTA og Rom-konventionen?
4. Har ministeriet oplysninger om andre landes stilling til ratifikationen?

I denne anledning skal jeg om de enkelte punkter meddele følgende:

Ad 1) at det under konventionens tilblivelse var klart for de i det nedsatte ekspertudvalg deltagende danske repræsentanter (for udenrigsministeriet, handelsministeriet og justitsministeriet), at konventionen på visse områder ville stride mod danske lovbestemmelser, og at det derfor ville være nødvendigt at tage visse forbehold. Efter at udenrigsministeriet havde hørt samtlige i betragtning kommende ministerier og styrelser om dette spørgsmål, udarbejdedes der danske forbeholdslister indeholdende de reservationer, som Danmark har taget i overensstemmelse med den i konventionens artikler 6 og 14 fastlagte fremgangsmåde.

Spørgsmålet må derfor besvares med, at konventionen faktisk afviger fra den danske lovgivning, men at man ved de nævnte for-

beholdslister har gjort det muligt for Danmark at tiltræde den på grundlag af de bestående love.

Ad 2) De af Danmark tagne forbehold, som er rundsendt af Europarådets generalsekretær på samme måde som andre parters, vedlægges nærværende skrivelse som bilag 1. Opstillingen skyldes et fast mønster, som Europarådet har udarbejdet. I formel henseende er sådanne lister blot en faktisk underretning om gældende lovbestemmelser, og listerne eller deres enkelte numre kan annulleres ved meddelelse til generalsekretæren, såfremt fremtidige lovændringer måtte gøre dette muligt. Disse lister berøres derfor ikke af ratifikationsprocessen.

For så vidt angår spørgsmålet om eventuelle forbehold i henhold til artikel 12, bemærkes, at det ikke er regeringens hensigt at tage forbehold i medfør af denne artikel.

Ad 3) Konventionens forhold til EFTA og Rom-konventionen fremgår nærmere af den som bilag 2 vedlagte oversigt. De i bosættelseskonventionen indeholdte bestemmelser strider ikke mod EFTA-konventionens eller Rom-traktatens regler, og den europæiske bosættelseskonvention lægger derfor ingen hindringer i vejen for, at de seks og de syv inden for hver markedsdannelse udbygger et snævrere samarbejde på det næringsretlige område, uden at de indrømmede fordele automatisk skal udstrækkes til tredjelande. Den europæiske bosættelseskonvention får således navnlig sin betydning derved, at den i et større geografisk område begrænser muligheden for at indføre nye restriktioner på det af konventionen omhandlede område.

Ad 4) Vedrørende spørgsmålet om andre landes ratifikation kan på grundlag af de